

СТАНОВИЩЕ

От доц. д-р Николай Кирилов Михайлов

за трудовете на гл ас. д-р *Светослава Тодорова Ковачева*,

представени в обявения в ДВ, бр. 100/15.12. 2017 г. конкурс

за академичната длъжност „доцент” по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Връзки с обществеността – Стратегии и тактики на връзките с обществеността)

Факултет по журналистика и масова комуникация, СУ „Св. Климент Охридски“

В обявения конкурс за заемане на академична длъжност, гл. ас д-р Ковачева участва като единствен кандидат. Според изискванията тя е представила като научни доказателства публикуван хабилитационен труд, озаглавен „Събитийни комуникации от Бернайс до Фейсбук“, С. 2017 г. (ISBN 978 – 619 – 90930 – 0 - 9), а също така е подготвила учебник за преподаваните от нея дисциплини – „Пъблик рилейшънс: стратегии и тактики“ С., 2017 г. (ISBN 978 – 619 – 90930 -1 -6). Към тези две научни публикации, д-р Ковачева е добавила за участие в конкурса 8 (осем) статии и доклади в академични издания, както и съставителство, научна редакция и участие като автор в сборник „Предизвикателствата пред комуникацията в дигиталната епоха“ (ISBN 78-954-92677-4-7). Общо публикационната активност на канддата включва, както доклади от национални и международни научни конференции и проекти, така и отделни публикации, посветени на изследователска и преподавателска дейност. Дори само бърз преглед на заглавията и съдържанието им посочва, че всички те са от областта на връзките с обществеността, събитийните комуникации, комуникациите в условията на криза, стратегиите и тактиките на ПР –а. С други думи – в този кръг от проблеми, който д –р Ковачева вече дълги години разработва успешно в дисциплините, водени от нея в различни бакалавърски и магистърски програми на ФЖМК. И с темите, които я описват като вече разпознаваем автор в областта на публичната динамика на събитийните комуникации, а също така и като практик със сериозен опит в областта на маркетинга и връзките с обществеността.

Съчетаването на практически опит и изследователска дейност в избраното професионално направление е безспорно преимущество за всеки претендент за конкурсната академична длъжност. Изследователската дейност на д-р Ковачева, ако се съди по публикациите, представени за участие в конкурса, е последователна,

задълбочена и качествена научно. Бих аргументирал това мое заключение с темите на монографичния труд и на учебника, чиито автор е кандидатът. И двете демонстрират заявения научен интерес на д-р Ковачева към промяната на феномена на ПР – а, както в технологичен, така и в съдържателен план в един актуален социален и съдържателен план. В тези трудове авторът успешно изгражда своята концепция като съчетава и разглежда в историческа перспектива класическите и съвременните типологизации на събитията по техните външни и вътрешни признаци. Основният акцент на кандидата е свързан с последователен научно – изследователски поглед върху развитието на събитието като комуникационна техника. Теоретичният анализ е подкрепен с уместни примери, доказващи уменията на д-р Ковачева да работи както в областта на проблемно – теоретичния подход, така и в този на практиката. Кое е необходимо изискване и различава всеки академичен специалист в областта на събитийните комуникации. Прекият достъп до практиката, значителният опит на кандидата, освен академичната му ерудиция, са в основата на този синтезиран резултат на монографичния труд, надхвърлящ описанието на ефимерната актуалност на събитието в приложението на публичен рилейшънс и изясняващ неговия социален и концептуален смисъл. Събитието в областта на публичните комуникации не е просто съвпадение с езикови или формални правила, а процес на изясняване на действието в неговия социален смисъл в различни обществени ситуации. Основният извод на монографичното изследване описва разнообразното използване на събитийни комуникации като ефективен и съвременен начин за пълноценното реципрочно общуване между PR субектите и техните публики. Подобен убедителен подход намираме и в учебника, който заедно с теоретичните части е допълнен и с практически задачи и въпроси за дискусия, които биха обогатили и разширили знанията на студентите за съвременната комуникативна публичност. В никакъв случай този научен труд не трябва да се определя или приема само като учебно пособие, което би могло да се използва „речниково“ или някак си спомагателно. Той има своята научна тежест и е приносен, както с едно точно изясняване на основните понятия в тяхната сложна взимовръзка - комуникационни стратегии, събитието като дефинитивна техника, „черен PR” и т.н., но също така и с разполагането им в един нов контекст на теорията и практиката на съвременната PR действителност. Изобщо безспорен е устойчивият интерес на д-р Ковачева към актуалната проблематика на теорията и практиката на връзките с обществеността. Като социален факт (Дюркем) в наше време може да посочим постановката, че не може да си представим пиар дейността без световната дигитална мрежа, която, както отбелязва и кандидата, се

превръща в един от най-важните инструменти, но и преимущество в работата на всеки пиармен. Многообразието на дигиталните технологии и тяхното изключително бързо развитие поставят нови и важни въпроси, както пред теорията, така и пред PR практиката. В този смисъл в статията „Дигитален PR – ефективен или не“, се анализират преимуществата на онлайн стратегиите за комуникация. Понятието цифров/дигитален PR става основа за разработване на цели и стратегии за успешна реализация на комуникационната политика. Кандидатът според мен заявява привързаността си към този съвременен начин на осъществяване на целите на организацията чрез умело прилагане на новите комуникационни дигитални технологии. Което е и тенденция в световен мащаб, изискваща съответен научен анализ и собствена комуникационна философия, особено във връзка с появата на необходимостта от формиране на цялостно ново професионално направление – специалисти в областта на дигиталния PR. Важен акцент за мен в работите на д-р Ковачева е търсенето и извеждането на контекстуални свързаности, които сочат и водят към едно може би бързо и почти необратимо изменящо се състояние на PR дейността. Към този приносен момент бих отнесъл и изложението на статията „Съвременни тенденции в събитийните комуникации“, в която д-р Ковачева е ангажирана научно да изясни и осмисли предимствата на онези комуникационни практики, които търсят прилагането на актуални и модерни техники за постигане на крайните цели от страна на организациите. Анализът следва традицията на определяне на събитието в контекста на Бернайс и неговата школа и продължава с разглеждане на най-актуалните тенденции в събитийните комуникации. Д-р Ковачева умело определя понятията, които и служат, за да аргументира тезите си, като показва необходимата научна ерудиция, цитирайки български и чужди автори по темата, чиито текстове явно познава много добре. Кандидатът демонстрира последователен интерес към събитийността в комуникационния процес, разгледана реалистично и с оглед на различната гледна точка. Става въпрос за изясняването на понятия като „адекватен“, „устойчив“, „коректен“ комуникационен процес, за социокултурната среда, в която той се осъществява, за кризите и комуникационното обезпечаване на тяхното преодоляване, за сложните и понякога трудно обясними концептуални модели на понятието доверие в областта на публичната комуникация. Изобщо бих казал, че заявената обоснована лична научна позиция е сред най-важните качества на кандидата не само в академичен, но и в личен план. За мен този факт е също аргумент за заемането на конкурсната длъжност, която изисква упорита научно-експертна работа с дипломанти,

докторанти, студенти, преподаватели в полето на научни изследвания. Били те проекти, дипломни разработки, докторски сесии, научно сътрудничество с други колеги и т.н. Към важните лични качества на д-р Ковачева бих причислил и сериозната и ангажираност – професионална и дори житейска – с научно – изследователските и преподавателските и интереси. Аргумент в това отношение е сборникът, на който д-р Ковачева е съставител и научен редактор. Той обединява над 10 статии по ключови и интересни не само за специалистите теми от областта на дигитлните комуникации, свързани с важни и актуални събития. По – важното е, че този сборник, макар и колективно усилие, подчертава водещата роля на кандидата и уменията му да разпознае онези проблемни полета, които очертават новите области на научен интерес. Както и да обедини авторитетни български учени с техните основни идеи за промяната на пбблик рилейшънс в дигиталната епоха, за дигиталната култура, за мениджърската функция на PR –а, за промяната на психологическите механизми на комуникацията при „замяната на интерфейса между личността и физическата и среда с интерфейс към една симулирана среда“. (Дж. Лейниър). Едно такова издание, освен че постига и образователни и научни цели, има със сигурност и важно просветителско влияние, тъй като е посветено на определено перспективна и все още малко позната у нас проблематика.

В заключение смятам еднозначно, че научните трудове на кандидата, с които се запознах, изложението на цялостната му научно –изследователска дейност, неговите преподавателски умения и авторитет, както и личните ми впечатления от него като колега и изследовател, са не само доказателство за неговите академични качества, но и напълно съответстват на нуждите на Катедра „Комуникация, връзки с обществеността и реклама“. Препоръчвам на почитаемите членове на Научното жури и на уважаемите колеги от ФС на ФЖМК да **присъдят на д-р Ковачева академичната длъжност „доцент“** по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Връзки с обществеността – Стратегии и тактики на връзките с обществеността).

19.03. 2018 г.

Изготвил становището:

(доц. д-р Н. Михайлов)